

50 év az erdőben és máshol 1957–2007

Fenti címen nagyszerű kötetet állított össze Puskás Pál erdész, mellyel a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola és Kollégium 2006-07. évi tanévzáró ünnepségével egybekötött ötvenéves találkozón lepte meg évfolyamtársait. Túl azon, hogy a kötet összeállításának fő célja az évfolyamtársak, tanárookra való visszaemlékezés volt, Puskás Pál elmondotta, hogy az 1956-ban készített fényképeiből előkerült néhány, melyeket mindenképpen nyilvánosságra akart hozni. Sajnálkozva mesélte, hogy az '56-os szegedi eseményekről készült több tekercs negatív javát annak idején elkobozták tőle.

Öröm volt látni, hogy a találkozón nemcsak a volt osztálytársak jelentek meg szép számban, hanem Kollwenz Ödön, erdőmérnök tanár is megtisztelte jelenlétével az összejövetelt, dacolva korával, mely öt év híján 100 esztendő!

Halápi Nándor igazgató köszöntötte a megjelenteket, és ismertette az iskola ötvenéves történetét és jelen nehézségeit.

Az elhunytak lelki üdvéért az osztálytárs, Terdik Mihály görög katolikus esperessel mondtak közös imát.

Balogh Imre olvasta fel Fél évszázad című, ez alkalomra írt versét:

Búcsút intett utánam iskolám.
Amint végleg kiléptem ajtaján.
Az ember ámul, ahogy visszanéz
Hogy elmúlt ez a röpke ötven év!

A sok régi vihar tépázta nap
Történelem már, szelíd tananyag.
Az akkor elültetett csemete
Faóriás lett, odvas remete.

Évgyűrűk közé íródott a sors,
Mindegyik kérdés, mikre válaszolsz.
A gyűrűk mögött arcok sejlének,
Mert a társak sosem felejtnek.

Ki felejthetné a tanárokat!
(A selmebányai diákokat.)
Akik küzdelmes életükön át
Szerettek erdőt, istent és hazát.

Kik fiaikként törődtek velünk,
Nehogy semmivé, prédává legyünk,
S hagytak kitörölhetetlen nyomot
Maguk után, mint az apostolok.

Szeged városa! Fontos vagy nekünk
Mert itt indult felnőtt életünk,
S itt kaptuk meg az örök bélyeget:
Kossuth-címeres munkakönyveket.

Most itt vagyunk, csak az osztály fele,
A szívünk fáj, szemünk könnyel tele,
Amikor órájuk emlékezünk,
Akik többé már nem lesznek velünk.

Ha megvonjuk félszázad mérlegét,
Volt abban sok rossz, de még több a szép.
Most már csak a szépre emlékezünk,
Kívánom, hogy Isten legyen velünk!
És tartsuk szárazon a puskaport!
És sose vegyük félvállról a kort!

Fotó: szakközépiskola

Fotó: szakközépiskola

Ezután Puskás Pál, nyugdíjas főerdész ismertette az emlékkönyv összeállításának rövid történetét, majd e sorok írója röviden beszámolt az Országos Erdésze-

ti Egyesület tevékenységéről, az Erdészeti Lapok szerepéről.

Az évzáró ünnepségen Halápi Nándor díszokleveleket adott át az 50 éve

végzetteknek, kiknek nevében Oláh Tibor, Bedő-díjas erdőmérnök szólt a megjelentekhez.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

Fotó: szakközépiskola

Fotó: szakközépiskola